

Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht, aflevering 42 2017, nummers 963 – 986 dinsdag 14 november 2017

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl
Telefoon 088 361 1020
Citeertitels JnB 2017

De Jurisprudentienieuwsbrief bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes - elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel)rechtsgebied aangeboden. Door in onderstaande inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende

onderwerpen: (Door op het onderwerp te klikken komt u direct bij de uitspraken op het betreffende rechtsgebied.)

Algemeen bestuursrecht.....	3
Handhaving	4
Omgevingsrecht	6
Wabo	6
8.40- en 8.42-AMvB's.....	9
Waterwet.....	9
Bijstand	10

Disclaimer

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht is een uitgave van het Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak (hierna: LBVr), team bestuursrecht. De nieuwsbrief is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Het LBVr kan de juistheid, volledigheid en actualiteit van de nieuwsbrief echter niet garanderen. Voor zover de nieuwsbrief links bevat naar websites, is het LBVr niet aansprakelijk voor de inhoud daarvan. De inhoud van de nieuwsbrief is uitsluitend bedoeld voor uw eigen gebruik. Ander gebruik, waaronder de commerciële exploitatie van de inhoud van de nieuwsbrief, is niet toegestaan. Er kunnen geen rechten aan de inhoud van de nieuwsbrief worden ontleend. Het gebruik dat wordt gemaakt van de inhoud van de nieuwsbrief komt voor eigen risico. Aansprakelijkheid voor schade, in welke vorm dan ook - direct en / of indirect - ontstaan door dan wel voortvloeiend uit gebruik van de inhoud van de nieuwsbrief, wordt door het LBVr afgewezen.

Volksverzekeringen.....	11
Sociale zekerheid overig.....	12
Bestuursrecht overig.....	12
Belastingdienst-Toeslagen.....	12
Paspootwet.....	13
Rijkswet op het Nederlanderschap.....	15
Vreemdelingenrecht.....	16
Regulier.....	16
Richtlijnen en verordeningen.....	16
Prejudiciële verwijzing.....	19
Vreemdelingenbewaring.....	19
Procesrecht.....	20

Algemeen bestuursrecht

JnB2017, 963

MK ABRS, 08-11-2017, 201602861/1/A3

raad van bestuur van de Kansspelautoriteit (KSA).

Awb 8:26

BELANGHEBBENDE. Aan Sportech is de enige totalisatorvergunning verleend. Beroep tegen deze vergunningverlening door Betfair. De rechtbank heeft ten onrechte Sportech niet betrokken als belanghebbende, nu de rechtbank de verlening van de vergunning aan Sportech in haar oordeel heeft betrokken.

Besluit waarbij de KSA de aanvraag van Betfair voor een vergunning voor het organiseren van de totalisator heeft afgewezen. Tegen de uitspraak van de rechtbank in deze zaak heeft Sportech hoger beroep ingesteld.

[...] Voor het organiseren van een totalisator is ingevolge artikel 23 van de Wet op de kansspelen (hierna: de Wok) slechts één vergunning beschikbaar die slechts aan één rechtspersoon kan worden verleend, zo volgt uit artikel 24 van de Wok. Voor de jaren 2015 en 2016 heeft de KSA deze ene beschikbare vergunning verleend aan Sportech. De aanvragen van andere geïnteresseerden, waaronder Betfair, zijn afgewezen.

[...] De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak de aangevoerde gronden over de strijdigheid met het Unierecht van de door de KSA gevoerde procedure voor de vergunningverlening en het éénvergunningstelsel beoordeeld. Over de gevoerde procedure voor de verlening van de totalisatorvergunning heeft de rechtbank geoordeeld dat de KSA een transparante gunningsprocedure had moeten volgen en Betfair en andere geïnteresseerden de mogelijkheid had moeten bieden mee te dingen naar die vergunning en geoordeeld dat de KSA dit ten onrechte niet heeft gedaan. Door dit oordeel heeft de rechtbank de verlening van de vergunning aan Sportech op grond van die gevolgde procedure betrokken bij de weigering van de door Betfair aangevraagde vergunning. Sportech is als houder van de vergunning belanghebbende bij de procedure tot verlening van de totalisatorvergunning. Naar het oordeel van de Afdeling had Sportech onder deze omstandigheden in de gelegenheid moeten worden gesteld haar belang bij de instandhouding van het afwijzende besluit bij de rechtbank naar voren te brengen en is Sportech in haar rechtspositie aangetast doordat de rechtbank dit heeft nagelaten.

[ECLI:NL:RVS:2017:3048](https://ecli.nl/RVS:2017:3048)

JnB2017, 964

MK Rechtbank Oost-Brabant, 31-10-2017 (publ. 07-11-2017), SHE 17/3

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Laarbeek, verweerder.

Awb 1:2, 8:88

BELANGHEBBENDE. Eigenaren pand belanghebbenden bij verzoek om schadevergoeding. Verzoekers zijn geen partij geweest in de procedure rondom de aanvankelijke weigering tot het verlenen van een omgevingsvergunning. De rechtbank is van oordeel dat verzoekers niet slechts een contractueel (en afgeleid) belang hadden bij dit besluit. Verzoekers waren op dat moment eigenaar van het pand. De omgevingsvergunning voor het afwijken van het

bestemmingsplan heeft een zaaksgebonden karakter. Ook al komt er een andere huurder, de gebruiksmogelijkheid die wordt toegevoegd aan de bestemming op het pand, blijft bestaan. Daarmee hebben verzoekers ook een rechtstreeks betrokken belang. Het al dan niet bestaan van de extra gebruiksmogelijkheid is van invloed op de waarde en de verhuurbaarheid van het pand van verzoekers.

[ECLI:NL:RBOBR:2017:5652](https://ecli.nl/RBOBR:2017:5652)

JnB2017, 965

MK ABRS, 08-11-2017, 201606179/1/A1

algemeen bestuur van de bestuurscommissie West.

Awb 6:10, 6:11

BEZWAAR. Bezwaar gemaakt tegen primair besluit dat met nieuw besluit is komen te vervallen. Geen wettelijke grondslag voor het oordeel van de rechtbank dat het bezwaar vanwege bijzondere omstandigheden geacht moet worden te zijn gericht tegen het tweede primaire besluit. Geen sprake van een na afloop van de bezwaartermijn ingediend bezwaarschrift, zodat de toepassing van artikel 6:11 van de Awb niet aan de orde is. Ook is geen sprake van een situatie als bedoeld in artikel 6:10 van de Awb. In dit geval is het bezwaar terecht niet-ontvankelijk verklaard.

[ECLI:NL:RVS:2017:3038](https://ecli.nl/RVS:2017:3038)

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB2017, 966

MK ABRS, 08-11-2017, 201605136/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Steenbergen.

Bestemmingsplan "Assumburg I", zoals herzien met het bestemmingsplan "Herziening Assumburg I

HANDHAVING. Dwangsom. Bestemmingsplan. Uitleg van het college van het begrip "huishouden" is niet onredelijk. Het college heeft het vaste verband alsmede de continuïteit en onderlinge verbondenheid van onderscheidend belang kunnen achten. De rechtbank heeft uit de door het college gehanteerde definitie kunnen afleiden dat de verbondenheid en continuïteit zich ook elders moet manifesteren, bijvoorbeeld op het hoofdverblijf.

Seizoenarbeiders die met elkaar in een zomerhuis verblijven en geen affectieve of familiale band met elkaar hebben, alsmede op hun hoofdverblijf niet samenwonen, kunnen niet als één huishouden worden gekenmerkt.

[...] Bij onderscheiden besluiten [...] heeft het college onder oplegging van een dwangsom van € 15.000,00 gelast de met het bestemmingsplan strijdige bewoning van zomerhuizen nrs. [...], [...], [...], [...] en [...] op het park binnen zes weken na de verzending van dit besluit te beëindigen. Aan de besluiten heeft het college ten grondslag gelegd dat in deze

zomerhuizen in strijd met het bestemmingsplan meer dan één huishouden was gehuisvest.

[...] Het begrip "huishouden" is niet gedefinieerd in de planvoorschriften. Het college heeft zich in de besluiten [...] op het standpunt gesteld dat er sprake is van één huishouden indien één of meer personen in vast verband samenleven en er sprake is van continuïteit in de samenstelling ervan en van onderlinge verbondenheid. Het heeft daarbij aangesloten bij de definitie in Van Dale van "huishouden", waarin een huishouden wordt omschreven als "een of meer personen die in vast verband samenleven (eventueel met (hun) kinderen)". Voorts heeft het college zich onder verwijzing naar onder meer de uitspraken van de Afdeling van 2 mei 2007, [ECLI:NL:RVS:2007:BA4193](#), en van 18 maart 2009, [ECLI:NL:RVS:2009:BH6337](#), op het standpunt gesteld dat het samenwonen door seizoenarbeiders niet gelijk kan worden gesteld aan een huishouden als bedoeld in de planvoorschriften, omdat het samenleven niet wordt gekenmerkt door continuïteit en onderlinge verbondenheid. Het college heeft zich in de loop van de procedure op het standpunt gesteld dat vriendengroepen niet als één huishouden kunnen worden aangemerkt.

Naar het oordeel van de Afdeling heeft de rechtbank terecht overwogen dat de uitleg van het college van het begrip "huishouden" niet onredelijk is, waarbij het college het vaste verband alsmede de continuïteit en onderlinge verbondenheid van onderscheidend belang heeft kunnen achten. Het college heeft daarom kunnen aansluiten bij de definitie van Van Dale die, anders dan de definitie van het CBS, ook het vaste samenlevingsverband voorop stelt. Daarmee wordt de grens van een redelijke uitleg van het begrip "huishouden" niet overschreden. De rechtbank heeft uit de door het college gehanteerde definitie kunnen afleiden dat de verbondenheid en continuïteit zich ook elders moet manifesteren, bijvoorbeeld op het hoofdverblijf. Daarbij wordt betrokken dat de zomerhuizen ingevolge artikel 3, lid C, van de planvoorschriften niet permanent mogen worden bewoond, zodat kan worden verwacht dat de bewoners in beginsel elders over een hoofdverblijf beschikken. Het college heeft in dat verband ter zitting van de Afdeling toegelicht dat het college ervan uitgaat dan men een huishouden vormt, indien men samenwoont in het hoofdverblijf en daar een huishouden vormt. Het college heeft niet bij voorbaat de mogelijkheid uitgesloten dat in Nederland een huishouden ontstaat. Volgens het college hebben veel bewoners echter zelf aangegeven dat zij samen niet één huishouden vormen en dat zij door hun werkgever op het vakantiepark zijn gehuisvest. De nadere invulling van het begrip "huishouden" blijkt uit de vragenlijst die het college heeft gebruikt bij de controles op het park. De lijst bevat de vraag of de bewoners collega's van elkaar zijn, of zij een affectieve relatie met elkaar hebben dan wel dat zij een andere relatie hebben. Uit de toelichting van het college ter zitting van de Afdeling blijkt dat het college het niet noodzakelijk acht dat de bewoners een affectieve relatie met elkaar hebben, om te kunnen spreken van een huishouden. Het college heeft ter zitting van de Afdeling toegelicht dat indien de bewoners aangeven dat zij familie van elkaar zijn, het college aanneemt dat de bewoners samen één huishouden vormen. Naar het oordeel van de Afdeling heeft het college zich op het standpunt kunnen stellen dat seizoenarbeiders die met elkaar in een zomerhuis verblijven en geen affectieve of familiale band met elkaar hebben, alsmede op hun hoofdverblijf niet samenwonen, niet

als één huishouden kunnen worden gekenmerkt wegens het ontbreken van de verbondenheid en continuïteit, als bedoeld in de omschrijving van het college. Voorts heeft het college zich op het standpunt kunnen stellen dat vriendengroepen in de regel ook niet aan die criteria voldoen. [...]

[ECLI:NL:RVS:2017:3017](#)

Zie in dit verband in gelijke zin de uitspraken van de Afdeling van dezelfde datum inzake [ECLI:NL:RVS:2017:3018](#), [ECLI:NL:RVS:2017:3016](#), en [ECLI:NL:RVS:2017:3029](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB2017, 967

ABRS, 08-11-2017, 201609172/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Steenwijkerland.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1

Boswet 15

Beheersverordening "Buitengebied Steenwijkerland 2014" 21.5.1, 21.5.2

WABO. Omgevingsvergunning voor aanplant wilgen niet vereist. Nu de Boswet geen voorschriften bevat over de in acht te nemen onderlinge afstand tussen de in een rij geplante wilgen en hierin evenmin is voorgeschreven dat de eenrijige beplanting langs de gehele zijde van een landbouwperceel dient te staan, heeft de rechtbank terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de door [partij] geplante wilgen geen beplanting is als bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, van de Boswet.

[...] verleende omgevingsvergunning voor het planten van [...] wilgen [...] [in bezwaar] herroepen, omdat de cultuurhistorische waarden van de bebouwing [...] door de aanplant van de wilgen worden aangetast. De rechtbank heeft dit besluit op bezwaar vernietigd. De rechtbank heeft overwogen dat ingevolge het ten tijde van het planten van de wilgen geldende bestemmingsplan "Buitengebied Wanneperveen" geen aanlegvergunning vereist was voor het planten van de wilgen, nu in artikel 19, lid B, van de planvoorschriften een uitzondering op de vergunningplicht is opgenomen voor de in artikel 15, tweede en derde lid, van de Boswet genoemde beplanting. De rechtbank heeft voorts overwogen dat, aangezien de wilgen legaal aanwezig waren ten tijde van de inwerkingtreding van de thans geldende Beheersverordening "Buitengebied Steenwijkerland 2014", een omgevingsvergunning voor het aanplanten van de wilgen niet vereist was. De omgevingsvergunning is naar het oordeel van de rechtbank dan ook, zij het op onjuiste gronden, terecht herroepen.

[...] De rechtbank heeft terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de door [partij] geplante wilgen niet kunnen worden aangemerkt als eenrijige beplanting op of langs landbouwgronden als bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, van de Boswet.

Aan de hand van de ter zitting door partijen toegelichte foto's van de situatie ter plaatse heeft de Afdeling vastgesteld dat de onderlinge afstand tussen de wilgen weliswaar gering en niet overal hetzelfde is, maar dat de wilgen in een enkele rij van ongeveer 30 meter aan de rand van een weiland zijn geplant. Van een bosperceel is geen sprake. Dat de wilgen niet in een volkomen rechte lijn zijn geplant, leidt niet tot dat oordeel. Nu de Boswet geen voorschriften bevat over de in acht te nemen onderlinge afstand tussen de in een rij geplante wilgen en hierin evenmin is voorgeschreven dat de eenrijige beplanting langs de gehele zijde van een landbouwperceel dient te staan, heeft de rechtbank terecht geen grond gevonden voor het oordeel dat de door [partij] geplante wilgen geen beplanting is als bedoeld in artikel 15, tweede lid, onder a, van de Boswet. De rechtbank heeft dan ook terecht overwogen dat de zonder vergunning geplante niet geknotte wilgen ten tijde van de inwerkingtreding van de beheersverordening legaal aanwezig waren en dat een omgevingsvergunning voor de aanplant ervan daarom niet was vereist. [...]

[ECLI:NL:RVS:2017:2924](#)

JnB2017, 968

MK ABRS, 08-11-2017, 201606273/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Staphorst.

Besluit omgevingsrecht (Bor) bijlage II: 2 aanhef en lid 12

WABO. Handhaving. Hekwerk. Toepassing artikel 2 aanhef en twaalfde lid, bijlage II Bor. Criterium van de functionele relatie. De bestemming is bepalend voor het antwoord op de vraag of er een functionele relatie bestaat. In dit geval kan, voor zover het hekwerk staat op de gronden bestemd voor "Agrarisch met waarden - Landschap en Natuur", geen functionele relatie worden onderkend met de woning van [partij] op het perceel, zodat niet wordt voldaan aan de eisen in artikel 2, aanhef en twaalfde lid, van bijlage II van het Bor om omgevingsvergunningvrij te mogen bouwen.

[...] [Afwijzing] verzoek van [appellant] om handhavend op te treden tegen [...] hekwerk op het perceel van [partij] [...].

[...] Het hekwerk heeft een hoogte van bijna 2 m en een lengte van circa 40 m en loopt langs het perceel [locatie 2] waarop [appellant] woont. Aan het einde ervan is een ronde hoekpaal geplaatst, waarna het hekwerk in de breedte doorloopt aan de achterkant van het perceel [locatie 1].

Vast staat dat het hekwerk over een lengte van 10 m staat op gronden waarop ingevolge het ter plaatse geldende bestemmingsplan "Buitengebied" de bestemming "Wonen - 1" rust en over een lengte van 30 m staat op gronden waarop ingevolge dat bestemmingsplan en het bestemmingsplan "Buitengebied herziening [locaties]" de bestemming "Agrarisch met waarden - Landschap en Natuur" rust.

[...] Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 25 september 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:1247](#), is het criterium van de functionele relatie in artikel 2, aanhef en twaalfde lid, van bijlage II van het Bor volgens de nota van toelichting bij dit artikel (Stb. 2010, 143, p. 149-151) een codificatie van de in de jurisprudentie ontwikkelde uitleg over het plaatsen van perceelafscheidings als bedoeld in artikel 2, aanhef en

onder e, van het Besluit Bouwvergunningvrije en licht-bouwvergunningplichtige bouwwerken (hierna: het Bblb) op gedeelten van een perceel die in functioneel opzicht niet in relatie staan tot het zich daarop bevindende gebouw. In die jurisprudentie, bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 5 oktober 2005, [ECLI:NL:RVS:2005:AU3806](#), is overwogen dat in aanmerking genomen de totstandkomingsgeschiedenis van artikel 2, aanhef en onder e, van het Bblb, de gestelde eis dat op een erf of een perceel reeds een gebouw staat aldus moet worden uitgelegd dat een functionele relatie bestaat tussen de erf- of perceelafscheiding en het al op dat erf of perceel staande gebouw. In bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 14 februari 2007, [ECLI:NL:RVS:2007:AZ8479](#), is onder het Bblb overwogen dat de planologische regeling bij de uitleg van het begrip functionele relatie van doorslaggevend belang moet worden geacht. In bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 25 april 2014, [ECLI:NL:RVS:2014:1586](#), is ten aanzien van artikel 2, aanhef en twaalfde lid, van bijlage II het Bor herhaald dat bij de uitleg van het begrip functionele relatie doorslaggevende betekenis toekomt aan de voor het perceel geldende planologische regeling.

De voor "Agrarisch met waarden - Landschap en Natuur" aangewezen gronden, waarop een deel van het hekwerk staat, zijn volgens het bestemmingsplan bestemd voor het behoud, de bescherming en/of het herstel van de landschappelijke en natuurlijke waarden. Dit gedeelte van het perceel wordt, zo blijkt uit het verhandelde ter zitting en de overgelegde foto's, in overeenstemming met de bestemming "Agrarisch met waarden - Landschap en Natuur" feitelijk gebruikt als grasland. Gelet hierop en met inachtneming van de hiervoor genoemde jurisprudentie van de Afdeling, kan, voor zover het hekwerk staat op de als zodanig bestemde gronden, geen functionele relatie worden onderkend met de woning van [partij] op het perceel, zodat niet wordt voldaan aan de eisen in artikel 2, aanhef en twaalfde lid, van bijlage II van het Bor om omgevingsvergunningvrij te mogen bouwen. Dat de ruimtelijke uitstraling van het grasland op de gronden met de bestemming "Agrarisch met waarden - Landschap en Natuur" niet anders is dan de ruimtelijke uitstraling van het grasland op de gronden met de bestemming "Wonen - 1" omdat het perceel in zijn geheel in gebruik is als grasland, doet hieraan niet af. Zoals volgt uit de hiervoor genoemde jurisprudentie is de bestemming bepalend voor het antwoord op de vraag of er een functionele relatie bestaat.

Nu het hekwerk vanwege het vorenstaande niet voldoet aan de in artikel 2, aanhef en twaalfde lid, van bijlage II van het Bor gestelde eisen, is het hekwerk niet omgevingsvergunningvrij, zodat het college bevoegd is handhavend op te treden. De rechtbank heeft dit niet onderkend. [...]

[ECLI:NL:RVS:2017:3014](#)

Wabo

Jurisprudentie Wabo-milieu

- MK Rechtbank Oost-Brabant, 31-10-2017 (publ. 07-11-2017), SHE 17/1813 ([ECLI:NL:RBOBR:2017:5709](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

8.40- en 8.42-AMvB's

JnB2017, 969

Rechtbank Noord-Holland, 07-11-2017, HAA 17/1886

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hollands Kroon.
Activiteitenbesluit milieubeheer 3.14a (Activiteitenbesluit)

ACTIVITEITENBESLUIT. Maatwerkvoorschriften. Besluit waarbij het verzoek van eisers om op grond van artikel 3.14a, tweede lid, van het Activiteitenbesluit, maatwerkvoorschriften te stellen voor twee windturbines is afgewezen.

De rechtbank is, gelet op de Nota van Toelichting, van oordeel dat reeds rekening is gehouden met de belangen van omwonenden bij het creëren van de maatwerkbevoegdheid als bedoeld in het tweede lid van artikel 3.14a van het Activiteitenbesluit. De rechtbank begrijpt de toelichting aldus dat, eerst indien sprake is van een (dreigende) overschrijding van de norm, de belangen van omwonenden worden geacht in het gedrang te komen en er een bevoegdheid ontstaat maatwerkvoorschriften te stellen. Indien geen sprake is van een (dreigende) overschrijding van de norm komen de belangen van omwonenden niet in het gedrang, zodat verweerder in dat geval aan die belangen geen (zwaar) gewicht hoeft toe te kennen. De enkele stelling van eisers dat zij geluidsoverlast ondervinden en verwachten door de komst van de nieuwe windturbine nog meer overlast te zullen ondervinden is, maakt het voorgaande niet anders.

[ECLI:NL:RBNHO:2017:9248](#)

Jurisprudentie Activiteitenbesluit milieubeheer

- MK ABRS, 08-11-2017, 201605358/1/A1 ([ECLI:NL:RVS:2017:3011](#)).
- MK Rechtbank Den Haag, 16-10-2017 (publ. 03-11-2017), SGR 17/2337 ([ECLI:NL:RBDHA:2017:11778](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

JnB2017, 970

MK ABRS, 08-11-2017, 201605084/1/A1

college van dijkgraaf en hoogheemraden van het Hoogheemraadschap van Rijnland.
Waterwet 6.21, 2.1

WATERWET. Maatschappelijke functie. Op grond van artikel 6.21 in samenhang met artikel 2.1 van de Waterwet moet een vergunning geweigerd worden indien verlening daarvan onverenigbaar is met de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen. Het gebruik van de sloot door grondschippers en rondvaartboten vervult een maatschappelijke functie door een watersysteem

als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Waterwet. Dit blijkt ook uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling (Kamerstukken II 2006/07, 30 818, nr. 3, blz. 90). Dit leidt ertoe dat als een aanvraag om vergunning niet verenigbaar is met de vaarfunctie van het water, de vergunning in dit geval door het college geweigerd moet worden. Of het college al dan niet als vaarwegbeheerder moet worden aangemerkt, is daarbij niet van belang.

Verwijzing naar de uitspraken van de ABRS van 8 juli 2015

([ECLI:NL:RVS:2015:2154](#) en [ECLI:NL:RVS:2015:2159](#)).

[ECLI:NL:RVS:2017:2999](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB2017, 971

Rechtbank Den Haag, 23-10-2017 (publ. 10-11-2017), SGR 17/615

college van burgemeester en wethouders van Den Haag, verweerder.

PW 48 lid 2 onder b, 51 lid 1

PARTICIPATIEWET. BIJZONDERE BIJSTAND. I.c. geen sprake van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan.

Rechtbank: De rechtbank kan, anders dan verweerder kennelijk, uit de brief van [woonbouwvereniging] niet afleiden dat de brand door toedoen van eiser is ontstaan. De rechtbank heeft immers aan de hand van deze brief niet kunnen vaststellen dat eiser verwijtbaar nalatig of onvoorzichtig is geweest. Maar zelfs als dit wel zo zou zijn geweest, voert het de rechtbank te ver om eiser dat in het kader van de bijstandsverlening tegen te werpen.

Hoewel eiser voorts een risico heeft genomen door zijn inboedel niet te verzekeren tegen de gevolgen van brand, is de rechtbank van oordeel dat het ook hier te ver voert om te concluderen dat eiser een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan heeft getoond. De rechtbank betreft daarbij ten eerste dat, anders dan bij een zorgverzekering, er geen wettelijke plicht bestaat tot het afsluiten van een inboedelverzekering. Een ander verschil met de zorgverzekering is dat de kans dat een verzekerde in zijn leven een beroep moet doen op een inboedelverzekering aanzienlijk kleiner is dan de kans dat hij een beroep op de zorgverzekering moet doen. Bij eisers afweging zijn inboedel al dan niet tegen de risico's van brand te verzekeren, kan hem dan ook nauwelijks verweten worden dat hij daarbij niet, of onvoldoende, heeft betrokken dat hij bij het eventueel teloor gaan van zijn inboedel bij verweerder een verzoek om bijzondere bijstand zou moeten doen voor gedeeltelijke vervanging daarvan.

[ECLI:NL:RBDHA:2017:12086](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Volksverzekeringen

JnB2017, 972

MK CRvB, 03-11-2017, 16/970 AOW

Raad van bestuur van de SvB.

Verdrag inzake sociale zekerheid tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika (NAV) 5

Eerste Protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (Eerste Protocol) 1

AOW

Regeling koopkrachttegemoetkoming niet-KOB-gerechtigden met een AOW-pensioen (Regeling tegemoetkoming KOB)

AOW. VERVALLEN TEGEMOETKOMING KOB PER 1 JANUARI 2015. De Raad overweegt dat nu de hoogte van de inkomensondersteuning AOW van appellant lager is dan die van de tegemoetkoming KOB die hij eerder ontving, sprake is van inmenging in het eigendomsrecht als bedoeld in artikel 1 van het Eerste Protocol. I.c. is echter geen sprake van een schending van dit artikel. Voorts overweegt de Raad dat artikel 5, eerste lid, NAV, een direct of daarmee gelijk te stellen onderscheid naar woonplaats verbiedt. In dit geding is geen sprake van een direct onderscheid naar woonplaats. Bepalend voor de hoogte van de Inkomensondersteuning AOW is het aantal verzekerde jaren in Nederland. Dat uit de stukken blijkt dat aanzienlijk meer personen met een AOW-pensioen woonachtig buiten Nederland een lagere tegemoetkoming krijgen dan daarvoor, leidt niet tot een ander oordeel. Een dergelijk onderscheid kan niet aangemerkt worden als een direct of daarmee gelijk te stellen onderscheid naar woonplaats.

[ECLI:NL:CRVB:2017:3826](https://ecli.nl/CRVB:2017:3826)

Zie voorts de uitspraak van de CRvB van 3 november 2017, [ECLI:NL:CRVB:2017:3828](https://ecli.nl/CRVB:2017:3828).

JnB2017, 973

MK CRvB, 03-11-2017, 14/6285 AKW

Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

AKW

Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen 1999 (BUB) 20

KINDERBIJSLAG. BUB. VERBLIJF IN NEDERLAND UITSLUITEND WEGENS STUDIEREDENEN. 1. In algemene zin komt de toepassing van artikel 20 van het BUB, zoals dat luidde ten tijde in geding, niet in strijd met artikel 1 van de Grondwet, het gelijkheidsbeginsel of internationaalrechtelijke discriminatieverboden. 2. De Raad constateert dat artikel 20 lid 1 BUB in de versie vanaf 1 januari 2015 een rechtstreeks onderscheid met zich mee brengt tussen enerzijds Nederlanders die uitsluitend wegens studieredenen in Nederland verblijven en afkomstig zijn vanuit Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius of Saba, en anderzijds Nederlanders die uitsluitend

wegens studieredenen in Nederland verblijven en afkomstig zijn uit een ander land. Naar het voorlopige oordeel van de Raad kunnen slechts zeer gewichtige redenen dit directe onderscheid naar (plaats van) afkomst rechtvaardigen. Zowel artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten als artikel 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden verbieden immers uitdrukkelijk onderscheid naar nationale of maatschappelijke afkomst. Daarmee is sprake van een verdacht criterium, dat slechts rechtmatig kan worden geacht als hiervoor zeer gewichtige redenen bestaan.

[ECLI:NL:CRVB:2017:3834](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB2017, 974

MK Rechtbank Overijssel, 31-10-2017 (publ. 10-11-2017), AWB 17/811

college van burgemeester en wethouders van Zwartewaterland, verweerder.

WMO 2015 2.3.5 lid 6

WMO 2015. WLZ. AFWIJZING MAATWERKVOORZIENING INDIVIDUELE BEGELEIDING EN SOCIALE BEGELEIDING BIJ VERVOER. Wanneer aanspraak gemaakt kan worden op zorg op grond van de Wlz, kan geen aanspraak meer worden gemaakt op een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo 2015.

[ECLI:NL:RBOVE:2017:4078](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Belastingdienst-Toeslagen

JnB2017, 975

ABRS, 08-11-2017, 201700404/1/A2

Belastingdienst/Toeslagen.

Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) 21a

Uitvoeringsregeling Awir 5a aanhef en onder a

BELASTINGDIENST/TOESLAGEN. Herzieningstermijn in het voordeel van belanghebbende (artikelen 21a Awir en 5a Uitvoeringsregeling Awir). Anders dan [appellante] stelt, gold in 2009 en 2010 niet een herzieningstermijn van zeven jaar. Zoals de Afdeling heeft geoordeeld in haar uitspraak van 5 april 2017 ([ECLI:NL:RVS:2017:2665](#)) is daartoe geen rechtsgrondslag aan te wijzen. Voor die termijn wordt geen steun gevonden in de totstandkomings-geschiedenis van artikel 5a Uitvoeringsregeling Awir (Stcrt. 2010 nr. 21111,

blz. 38). De daar vermelde herzieningstermijn gold voor de herziening van aanslagen inkomstenbelasting, inkomensgegevens en loonheffing (blz. 41-42), maar niet voor toeslagen. Daarnaast volgt uit de totstandkomingsgeschiedenis van artikel 5a Uitvoeringsregeling Awir dat de in dat artikel vermelde termijn van vijf jaar geldt voor beschikkingen van na 31 december 2010. Hiermee is aangesloten bij de inwerkingtreding en eerste toepassing van artikel 21a Awir, zoals opgenomen in de Overige Fiscale Maatregelen 2011 (blz. 71). Voor de toepassing van de termijn van vijf jaar is dus niet van belang op welk berekeningsjaar het verzoek om herziening ziet, maar slechts of na 31 december 2010 - de inwerkingtreding van artikel 21a Awir - op dat verzoek wordt beslist.

[ECLI:NL:RVS:2017:3021](https://ecli.nl/RVS:2017:3021)

[Naar inhoudsopgave](#)

Paspoortwet

JnB2017, 976

MK ABRS, 08-11-2017, 201700954/1/A3

minister van Buitenlandse Zaken.

Paspoortwet 9

Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 9, 52

Rijkswet op het Nederlanderschap 1, 3, 4, 17, 20

Burgerlijk Wetboek 10:31, 10:32, 10:33, 10:100, 10:101

PASPOORTWET. Erkenning van familierechtelijke betrekkingen uit bigame huwelijken waaraan naderhand het bigame karakter is ontvallen. Uitlegging bestaande recht door Hoge Raad. De minister had het aldus uitgelegde recht reeds bij zijn besluit van 4 april 2016 moeten toepassen.

[appellante] betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat zij niet heeft gedeeld in de naturalisatie van haar vader en dat zij derhalve het Nederlanderschap niet heeft verkregen. Zij voert hiertoe aan dat de rechtbank heeft miskend dat de vraag of zij heeft gedeeld in de naturalisatie van haar vader in 1985 moet worden beantwoord aan de hand van de situatie op dat moment. Weliswaar was haar vader ten tijde van haar geboorte in januari 1983 polygaam gehuwd, maar die situatie was niet meer aanwezig ten tijde van de naturalisatie van haar vader. Het huwelijk van haar ouders kwam toentertijd (vanaf de echtscheiding per 3 juni 1983) voor erkenning in aanmerking en dit brengt met zich dat op dat moment familierechtelijke betrekkingen tussen haar en haar vader bestonden die ook voor erkenning in aanmerking komen. Als het huwelijk wordt erkend, dan dient dat volgens [appellante] ook door te werken naar haar geboorte die uit het huwelijk is voortgekomen. Wat betreft de toepassing van de artikelen 10:100 en 10:101 van het Burgerlijk Wetboek handhaaft [appellante] haar standpunt. Of dat doel zal treffen zal volgens [appellante] met name bepaald worden door de uitkomst van de prejudiciële verwijzing van de rechtbank Den Haag en dan met name het antwoord op de derde door

de rechtbank gestelde vraag, aldus [appellante].

De Hoge Raad heeft bij uitspraak van 19 mei 2017, [ECLI:NL:HR:2017:942](#), de door de rechtbank Den Haag gestelde prejudiciële vragen beantwoord. Ter zitting heeft de minister toegelicht dat het besluit van 4 april 2016 naar alle waarschijnlijkheid anders zou hebben geluid, indien hetgeen de Hoge Raad in voormelde uitspraak heeft overwogen ten tijde van de besluitvorming bekend was geweest. Dat leidt volgens de minister echter niet tot het oordeel dat het besluit onrechtmatig is, nu hetgeen de Hoge Raad heeft overwogen over de erkenning van familierechtelijke betrekkingen uit bigame huwelijken waaraan naderhand het bigame karakter is ontvallen, niet overeenkomt met de benadering die vóór die uitspraak in de praktijk werd gehanteerd. De Afdeling overweegt dat de Hoge Raad in voormelde uitspraak het bestaande recht heeft uitgelegd. De minister had het aldus uitgelegde recht reeds bij zijn besluit van 4 april 2016 moeten toepassen. De minister heeft ter zitting erkend dat hij dit niet heeft gedaan. Het besluit van 4 april 2016 komt reeds daarom voor vernietiging in aanmerking.

[ECLI:NL:RVS:2017:3024](#)

JnB2017, 977

MK ABRS, 08-11-2017, 201606206/1/A3

minister van Buitenlandse Zaken.

Paspoortwet 9

Paspoortuitvoeringsregeling Buitenland 2001 9, 52

Rijkswet op het Nederlanderschap 1, 3, 17

Burgerlijk Wetboek 1:163, 10:31, 10:32, 10:100, 10:101

PASPOORTWET. Erkenning van de uit een bigaam huwelijk voortvloeiende familierechtelijke betrekkingen stuit af op de weigeringsgrond van de openbare orde. Voor de datum van ontbinding van het huwelijk mag worden uitgegaan van de daaromtrent in de Brp opgenomen gegevens.

De rechtbank heeft met juistheid overwogen dat de minister het verzoek van [appellante] om een Nederlands paspoort terecht niet in behandeling heeft genomen. [appellante] is geboren staande een bigaam huwelijk. De minister heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat het bigame huwelijk tussen de vader en de moeder wegens strijd met de openbare orde niet in Nederland kan worden erkend. De erkenning van de uit dat huwelijk voortvloeiende familierechtelijke betrekkingen stuit af op de weigeringsgrond van de openbare orde als bedoeld in artikel 10:101, eerste en tweede lid, van het BW gelezen in verbinding met artikel 10:100, eerste lid, aanhef en onder c, van het BW. De Afdeling verwijst hiertoe naar overweging 3.6.5 van de uitspraak van de Hoge Raad van 19 mei 2017, [ECLI:NL:HR:2017:942](#). De rechtbank heeft voorts terecht onder verwijzing naar artikel 1:163 van het BW overwogen dat de minister voor de datum van ontbinding van het huwelijk van de vader met [partner] mocht uitgaan van de daaromtrent in de Brp opgenomen gegevens. Op grond van die gegevens is het huwelijk met [partner] op 8 oktober 1997 in Nederland ontbonden. Dat de vader niet het doel heeft gehad een bigaam huwelijk aan te gaan en nimmer met twee vrouwen samen heeft geleefd, leidt niet tot het oordeel dat het huwelijk tussen de vader en de moeder niet als bigaam kon worden aangemerkt. [appellante] heeft derhalve niet het Nederlanderschap

van rechtswege verkregen als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de RWN. Toepassing van een hardheidsclausule is voorts niet aan de orde, nu de RWN een dergelijke clausule niet bevat.

[ECLI:NL:RVS:2017:3013](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Rijkswet op het Nederlanderschap

JnB2017, 978

MK ABRS, 08-11-2017, 201701030/1/V6

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

RWN 14

NEDERLANDERSCHAP. Intrekking Nederlanderschap wegens verzwijging van een eerder huwelijk. Concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht.

De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat uit de latere huwelijksakte niet is af te leiden dat het door de staatssecretaris gestelde huwelijk in 2008 niet heeft plaatsgevonden. Dat geldt ook voor de familieakte en de verklaring van de Egyptische rechtbank. De verklaring van de inspecteur vormt wel een concrete aanwijzing dat dit huwelijk mogelijk niet heeft plaatsgevonden. De staatssecretaris kan niet zonder meer worden gevolgd in zijn standpunt dat niet is uit te sluiten dat de verklaring van de inspecteur betrekking heeft op het door hem gestelde huwelijk in 2008, aangezien daarin alleen de datum van het huwelijk in 2010 is vermeld. Daar komt bij dat [de vreemdeling] ter zitting van de Afdeling heeft toegelicht dat de verklaring van de inspecteur in een gerechtelijke procedure is vastgesteld. Voorts heeft [de vreemdeling] gesteld dat op de eerdere huwelijksakte geen vingerafdrukken zijn geplaatst, terwijl dat volgens hem in Egypte is vereist. De rechtbank heeft deze stelling onbesproken gelaten, terwijl de staatssecretaris hierover geen standpunt heeft ingenomen. Verder heeft [de vreemdeling] het standpunt van de staatssecretaris, dat het in Egypte mogelijk is meer keren met dezelfde persoon te trouwen zonder tussentijds te scheiden, gemotiveerd betwist.

Gelet op het vorenstaande voert [de vreemdeling] terecht aan dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid van de informatie in het ambtsbericht. Dat betekent dat de staatssecretaris het ambtsbericht niet, althans niet zonder nader onderzoek naar het door hem gestelde huwelijk in 2008 en hetgeen [de vreemdeling] daartegen heeft ingebracht, aan zijn besluit van 11 maart 2014 ten grondslag mocht leggen.

[ECLI:NL:RVS:2017:3033](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Regulier

JnB2017, 979

**Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 24-10-2017 (publ. 07-11-2017),
AWB 17/4363**

staatssecretaris van Veiligheid en Justitie.

Vw 2000 13, 16 lid 1 g

Vb 2000 3.51 lid 1 k

REGULIER. Verweerder heeft de verblijfsvergunning op basis van de Verblijfsregeling Mensenhandel ingetrokken en de aanvraag tot wijziging van de beperking in 'humanitair niet-tijdelijk' afgewezen. Aan de afwijzing van de wijziging van de beperking heeft verweerder ten grondslag gelegd dat om daarvoor in aanmerking te komen sprake dient te zijn van een onafgebroken verblijf van drie jaar. De rechtbank concludeert dat de termijn van drie jaar na verblijf als slachtoffer of slachtoffer-aangever van mensenhandel niet onafgebroken hoeft te zijn. Niet is in geschil dat eiseres al meer dan drie jaar verblijf heeft in Nederland als slachtoffer of slachtoffer-aangever in de hier bedoelde zin. Dat betekent dat verweerder ten onrechte de aanvraag tot wijziging van de beperking om die reden heeft afgewezen. De rechtbank verklaart het beroep in zoverre gegrond. Volgens vaste uitvoeringspraktijk van verweerder blijft de intrekking van de verblijfsvergunning op grond van de Verblijfsregeling Mensenhandel achterwege, indien de aanvraag tot wijziging van de beperking wordt ingewilligd. Daarom heeft verweerder zich ten onrechte op het standpunt gesteld dat er geen aanleiding bestaat de intrekking van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning op grond van de Verblijfsregeling Mensenhandel achterwege te laten. De rechtbank verklaart het beroep ook in zoverre gegrond.

[ECLI:NL:RBDHA:2017:12768](https://ecli.nl/RBDHA:2017:12768)

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB2017, 980

MK ABRS, 03-11-2017, 201605946/1/V3

staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, thans: de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Verordening (EU) nr. 604/2013 17

EU Handvest 4

EVRM 3

DUBLINVERORDENING. Overdracht van een asielzoeker met een ernstige mentale of lichamelijke aandoening. Toepassing arrest C.K. tegen Slovenië. Als

een asielzoeker objectieve gegevens overlegt die de bijzondere ernst van zijn gezondheidstoestand en ook de aanzienlijke en onomkeerbare gevolgen daarvoor van een overdracht aantonen, dient de staatssecretaris bij het nemen van het overdrachtsbesluit te beoordelen wat het risico is dat die gevolgen zich voordoen.

Uit het arrest C.K. [HvJEU, 16 februari 2017, C.K. tegen Slovenië, [ECLI:EU:C:2017:127](#)] volgt dat bij de vraag of in de verantwoordelijke lidstaat passende medische zorg aanwezig is het interstatelijk vertrouwensbeginsel een belangrijke rol speelt. Ingevolge dat beginsel bestaat een sterk vermoeden dat asielzoekers in de lidstaten die gebonden zijn aan Richtlijn 2013/33/EU (PB 2013, L 180) passende medische zorg ontvangen. Dit betekent dat het onder die omstandigheden aan de betrokken asielzoeker is om te staven dat de voor zijn ernstige fysieke of mentale aandoening benodigde medische zorg in de verantwoordelijke lidstaat ontbreekt. [...]

Uit het arrest C.K. volgt verder dat daarnaast niet kan worden uitgesloten dat de overdracht van een asielzoeker met een ernstige mentale of lichamelijke aandoening op zichzelf een reëel en bewezen risico op een aanzienlijke en onomkeerbare achteruitgang van diens gezondheidstoestand zou inhouden. Of dit het geval is moet volgens het Hof worden beoordeeld bij de beslissing over de overdracht van die asielzoeker of in het geval van een rechterlijke procedure, wanneer wordt geoordeeld over de rechtmatigheid van het overdrachtsbesluit, omdat de tenuitvoerlegging daarvan tot een onmenselijke of vernederende behandeling van die asielzoeker zou kunnen leiden. Hieruit volgt dat als een asielzoeker objectieve gegevens overlegt die de bijzondere ernst van zijn gezondheidstoestand en ook de aanzienlijke en onomkeerbare gevolgen daarvoor van een overdracht aantonen, de staatssecretaris bij het nemen van het overdrachtsbesluit dient te beoordelen wat het risico is dat die gevolgen zich voordoen. [...]

Dat - zoals de staatssecretaris ter zitting bij de Afdeling heeft toegelicht - de door de vreemdeling overgelegde medische stukken kort voor de overdracht aan Frankrijk alsnog zullen worden beoordeeld om te bezien of en zo ja, hoe de vreemdeling kan worden overgedragen, volstaat niet. [...] Dit is niet in overeenstemming met het arrest C.K., waarin het Hof de nadruk heeft gelegd op het uit artikel 27 van de Dublinverordening voortvloeiende recht op een doeltreffende voorziening in rechte tegen het overdrachtsbesluit. Laat de overdracht aan Frankrijk na het nemen van dat besluit nog enige tijd op zich wachten en wijzigt de gezondheidstoestand van de vreemdeling, dan zal de staatssecretaris de situatie - in overeenstemming met punt 84 van het arrest C.K. - opnieuw moeten (laten) beoordelen voordat de overdracht kan plaatsvinden.

[ECLI:NL:RVS:2017:2986](#)

Zie ook de uitspraak van de Afdeling van dezelfde datum, nr. 201703192/1/V3, [ECLI:NL:RVS:2017:2980](#).

JnB2017, 981

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 25-08-2017 (publ. 07-11-2017), NL17.5992

staatssecretaris van Veiligheid en Justitie.

Vw 2000 30 lid 1

Verordening (EU) nr. 604/2013 13 lid 1, 29 lid 1 lid 2

DUBLINVERORDENING. Verweerder heeft de aanvraag terecht afgewezen omdat Italië op grond van de Dublinverordening verantwoordelijk is voor het asielverzoek van eiser. Eiser heeft telkens vóór het verlopen van de overdrachtstermijn een nieuw verzoek in een andere lidstaat ingediend, waardoor deze overdrachtstermijnen inmiddels zijn verlopen. Het betoog van eiser dat de verantwoordelijkheid van Italië hierdoor is overgegaan op een ander land is niet te verenigen met de doelstelling van de Dublinverordening om forumshopping te voorkomen. De verantwoordelijkheid van Italië is evenmin overgegaan vanwege het verstrijken van de 12-maanden termijn als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de Dublinverordening, omdat dit artikel moet worden toegepast op grond van de situatie ten tijde van het eerste asielverzoek van eiser. Tot slot heeft verweerder niet onterecht een verzoek tot terugname i.p.v. overname gedaan, omdat Italië eerder al een terugnameverzoek van België expliciet heeft geaccepteerd.

[ECLI:NL:RBDHA:2017:12770](https://eur-lex.europa.eu/eli/nl/rbdha/2017/12770)

JnB2017, 982

HvJEU, Conclusie advocaat-generaal Y. Bot, 26-10-2017, C-550/16,

A, S tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Vw 2000 29 lid 2 c

Richtlijn 2003/86/EG 2 f, 10 lid 3

GEZINSHERENIGINGSRICHTLIJN. Nareisverzoek van ouders van een inmiddels meerderjarig geworden asielzoekster op grond van artikel 29, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Gelet op een en ander geef ik het Hof in overweging de door de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, gestelde vraag te beantwoorden als volgt:

„Een onderdaan van een derde land of staatloze jonger dan 18 jaar, die zonder begeleiding van een krachtens de wet of het gewoonterecht verantwoordelijke volwassene aankomt op het grondgebied van een lidstaat, asiel aanvraagt, vervolgens tijdens de procedure meerderjarig wordt vóórdat hem met terugwerkende kracht tot de datum van de aanvraag asiel wordt verleend, en ten slotte verzoekt om in aanmerking te komen voor het krachtens artikel 10, lid 3, van die richtlijn aan alleenstaande minderjarige vluchtelingen toegekende recht op gezinshereniging, kan worden aangemerkt als ‚alleenstaande minderjarige‘ in de zin van artikel 2, aanhef en onder f), van richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging.”

[ECLI:EU:C:2017:824](https://eur-lex.europa.eu/eli/eu/c/2017/824)

Zie in dit verband de verwijzingsuitspraak van de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, van 26 oktober 2016, [ECLI:NL:RBDHA:2016:12824](https://eur-lex.europa.eu/eli/nl/rbdha/2016/12824).

[Naar inhoudsopgave](#)

Prejudiciële verwijzing

JnB2017, 983

HvJEU, 02-10-2017(datum indiening), C-577/17

Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk)

Verordening (EU) nr. 604/2013

PREJUDICIËLE VERWIJZING. Oostenrijk. Dublinverordening. Aanvaarding terugnameverzoek door aangezochte lidstaat na verstrijken reactietermijn en nadat reeds binnen de reactietermijn negatief is geantwoord op verzoek tot terugname en heroverweging.

Prejudiciële vragen:

1. Kan de aangezochte – en volgens de criteria van hoofdstuk III van de Dublin III-verordening verantwoordelijke – lidstaat het terugnameverzoek overeenkomstig artikel 23, lid 1, van de Dublin III-verordening ook dan nog rechtsgeldig aanvaarden, wanneer de in artikel 25, lid 1, van de Dublin III-verordening vastgelegde reactietermijn reeds is verstreken en de aangezochte lidstaat het terugnameverzoek reeds eerder binnen de voorgeschreven termijn heeft afgewezen en tevens binnen de voorgeschreven termijn negatief heeft geantwoord op het op artikel 5, lid 2, van de uitvoeringsverordening gebaseerde verzoek tot heroverweging? Ingeval de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord:

2. Indien het terugnameverzoek binnen de voorgeschreven termijn door de volgens de criteria van hoofdstuk III van de Dublin III-verordening verantwoordelijke lidstaat is afgewezen, moet de verzoekende lidstaat waar het nieuwe verzoek is ingediend, dit verzoek dan behandelen om te waarborgen dat overeenkomstig artikel 3, lid 1, van de Dublin III-verordening een behandeling van het verzoek door een lidstaat plaatsvindt?

[Expertisecentrum Europees Recht](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB2017, 984

MK ABRS, 08-11-2017, 201705885/1/V3

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 59

VREEMDELINGENBEWARING. Zicht op uitzetting naar Afghanistan.

Uit de door de staatssecretaris verstrekte schriftelijke nadere inlichtingen blijkt genoegzaam dat er in 2017 meerdere geslaagde uitzettingen naar Afghanistan hebben plaatsgevonden. Niet is gebleken dat de Afgaanse autoriteiten geen medewerking verlenen aan gedwongen terugkeer van vreemdelingen. Gelet hierop heeft de staatssecretaris in de omstandigheid dat Duitsland zou hebben besloten tijdelijk alleen in specifieke gevallen afgewezen Afgaanse asielzoekers naar Afghanistan uit te zetten, in redelijkheid geen aanleiding gezien om uitzettingen van Afgaanse vreemdelingen op te

schorten. De staatssecretaris heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat het zicht op uitzetting naar Afghanistan binnen een redelijke termijn niet ontbreekt.

[ECLI:NL:RVS:2017:3061](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Procesrecht

JnB2017, 985

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht, 04-10-2017 (publ. 07-11-2017), NL17.6511

staatssecretaris van Veiligheid en Justitie.

Vw 2000 30b, 83

PROCESRECHT. Digitaal procederen. De asielaanvraag van eiser, die minderjarig is, is afgewezen, omdat zijn gestelde Somalische identiteit, nationaliteit en herkomst niet aannemelijk is geacht.

Ter zitting heeft de waarnemer van de gemachtigde van eiser gesteld documenten van de Somalische ambassade in Brussel te hebben ingediend in het digitale systeem van de rechtspraak. Deze documenten waren echter noch voor verweerder, noch voor de rechtbank zichtbaar. De rechtbank heeft een onderzoek laten instellen door het Rechtspraak Service Centrum naar de activiteiten van de gemachtigde van eiser in het betreffende dossier.

Uit de onderzoeksresultaten kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden afgeleid dat op de betreffende dag door de gemachtigde van eiser stukken zijn ingediend in zijn dossier in het digitale systeem van de rechtbank.

Gelet op de belangen van het kind ziet de rechtbank evenwel aanleiding de documenten alsnog bij de beoordeling van het beroep te betrekken. De rechtbank is van oordeel dat deze documenten de door eiser gestelde identiteit, nationaliteit en herkomst niet aantonen en dat deze documenten daarom niet kunnen afdoen aan het bestreden besluit. Het beroep is ongegrond.

[ECLI:NL:RBDHA:2017:12821](#)

JnB2017, 986

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, 03-10-2017 (publ. 06-11-2017), NL17.9212

staatssecretaris van Veiligheid en Justitie.

Awb 8:36a

PROCESRECHT. Digitaal procederen. Ontwijken verplichting digitaal procederen. Beroepschrift is ondertekend door eiser en de gemachtigde wordt niet in het beroepschrift als zodanig vermeld. De rechtbank is niettemin van oordeel dat het beroepschrift door de gemachtigde en in die hoedanigheid is ingediend.

Op grond van artikel 8:36a van de Awb moet het beroep tegen de oplegging van de maatregel van bewaring langs elektronische weg worden ingesteld. Deze verplichting geldt op grond van artikel 8:36b niet voor natuurlijke personen, tenzij zij worden

vertegenwoordigd door een derde die beroepsmatig rechtsbijstand verleent. [...] De rechtbank stelt vast dat het beroepschrift is ondertekend door eiser en dat de gemachtigde niet in het beroepschrift als zodanig wordt vermeld. De rechtbank is niettemin van oordeel dat beroepschrift door de gemachtigde en in die hoedanigheid is ingediend op grond van het navolgende.

De gemachtigde heeft aangegeven eiser direct voor het indienen van het beroepschrift te hebben bijgestaan en ook weer na het indienen daarvan. De gemachtigde treedt ook ter zitting voor eiser op. Verder heeft de gemachtigde aangegeven dat eiser gebruik heeft gemaakt van een door de gemachtigde geconcipeerd en verstrekt beroepschrift. Voorts is het beroepschrift voor eiser ingediend middels het faxapparaat van de gemachtigde. Naar het oordeel van de rechtbank volgt hieruit dat sprake is van een door de gemachtigde ingediend beroepschrift en dient de wijze van indiening er enkel toe de verplichting tot het procederen langs elektronische weg te ontwijken. [...] Beroep niet-ontvankelijk.

[ECLI:NL:RBDHA:2017:12722](#)

[Naar inhoudsopgave](#)